

Ο ΣΚΛΑΒΟΣ ΤΩΝ ΚΟΥΡΣΑΡΩΝ

(Ἡ σπαραχτικὴ ἐπιστολὴ ἐνὸς Ναξιώτη πού τὸν αἰγαλώτισαν οἱ πειραταὶ, πρὸς τὴν γυναικῶν του)

Στὸ «Μπουκέτο» ἔχουμε γράψει πολλές σελίδες για τὴ δρᾶσιν καὶ τὴν τρομοκρατίαν τῶν πειρατῶν στὸ Αἴγαον πλάγιον, ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Σήμερα δημοσιεύομεν τὴν παρακάτω συγκλονιστικὴν ἐπιστολὴν, τὴν οποία ἔστειλε στὴ γυναικά του, στὴ Νάξο, ἐπώνυμη τῆς Ναξίωπτ., τὸν ὀποῖον αἰχμαλώτισαν οἱ πειραταὶ καὶ τὸν πούλησαν κατόπιν σκόλασθ, κατὸν τὸν 17ον αἰώνα. Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἀνασκαλύψει ὁ σοφὸς Νάξιος ἐρευνητής Μαρκόπολης, σκωληκόθρωπος, μέσα στὰ χαρτιά του παλῆου νοταρίου τῆς Νάξου Αναπτιλέωπη. Είμαστε βέβαιοι ότι θὰ την διαβάσετε μὲ φριγμενή καρδία, οἵτι θὰ προκαλέσουν τὰ δάκρυά σας.

Σώματος καὶ ὁ Μεγαλοδόνιμος Θεὸς θέλησε νὰ μὲ παίδεψῃ γιὰ τὰ πολὺ καὶ μάλιστα χρώματα δυοῦ ἔχω, οὐκένημα καὶ κάψιο τὸ καπούδιο πατέειν, γιὰ νὰ σπλακνισθῶ καὶ νὰ τραγουδησθῶ κεφαλὼς θέλεις μονοῦ ἀπόντις καὶ νὰ γιλάσσω τὸ σπίτι μου καὶ νὰ καταφρονέσθω τὰ ἄγα-
πημένα μου καὶ γλυκιστάτα πιώρα μοναδάκια καὶ νὰ σοῦ δώσωτας καὶ θέσω,
ἄγαπή την πατεινή πίσω μοναδάκια καὶ νὰ ανατεναγμούσαι, δόξα σοὶ Οὐρανός καὶ
εὐχαριστία νὰ ἔχῃ ποὺ δὲν ἔμωνταις στὴν δύση μοῦ ηδοκε καὶ
στὴν ἀνάπτωση δύον είλεγα καὶ γιὰ νὰ γνωρίσω μὲ νῆφτες πολεντόστο, άγαπή μου, πορσαλᾶν σε νὰ δίξ-
ησο μὲ νῆφτες, πολεντόστο, άγαπή μου, πορσαλᾶν σε νὰ δίξη-
τη λειτεριά μου καὶ νὰ χαρούση τὸ γιλάνι μας παδάκια, άγιη πι-
κράνιστη μου καὶ μὲ σὲ πάρη ή κακή καρδιά καὶ μαντανόντας τὸ δέν-
τας μας νὰ χαλαστούση μονιτάρους, μόνο γιὰ τὸ Θεό κάψε τὴν καρδιά σου
ἀπαλεῖν καὶ μετρησούν, γινοντας καὶ γιατσά, νὲ μόνη μαντανόντας
ναυαριστής μὲ τὴν πίσω, γιατι καὶ λόγω τούτου νὰ μὴ θήλει λάχει, μὰ σα-
ματως καὶ έλαγε, δόξα σοὶ οἱ Θεός ποὺ μὲ πατεινή γιὰ τὰ κοριματά μου,
γιατι ἄλλο δεν τόνε παρασαλῶ, μόνο νὰ κάψε λεπυσόντης εἰς τοῦ
γονοῦ μου καὶ δηγιδωσόντης καὶ νὰ λεπυῇ ἑσένα καὶ τὰ παδάκια πο-

Θάρων σοι τὰ βάσανα καὶ τὴν παιδί ὅπου ἤτερανα μῶτες ποι νῦν-
θουεις δια τῆς Τορίτου καὶ δὲ ση̄ τάχαρα, γὰ τὰ
μῆτα παραθήσις, μᾶ πάλε γιὰ νὰ τὰ ξέσονται νὰ εἰγωμα-
στήσης τὸ Θεό πάσι ἐγίλατος ἀπὸ τὰ ζέρια τοῦ τε-
ανόντων ποι μ' ἔπαια κι' ἕπεστος σὲ καλὸν κέριον ἑδονή.
θέλεις ξέσονται, ἀγάπη μου, πάσι μεσεγκόντων δι' αὐ-
τοῦ την Τετράδη βοάδη Σημειούντων τοι, ή Πεντή τις
δύο τοῦ δευτερούντων ἀλλ' θύματα ἔνα μιλι ἀλιγον
ἀπὸ τὴν Ιεραρχίαν ποιεῖται δύο γαλιότες μανιούντες
καὶ πάνοντας με καὶ τὸ ποδόν πρόμα τοι έκαναν,
μ' ἔβαλαν πάνωται καὶ κρατούσαι με πέτε νυκάται
καὶ μ' ἔνα στόρο καταρραμένον μὲ δέρναν γιδιένο
ιύνον μ' ἔνα βούκι τοι έκαναν τα χρήσται με μηρά
σῶσαν τὸ κι .... τοι τακιλιον, νὺ οιδογόνη λέγει
τοι βούκεται νὴ αώνιδων βάτεος μὲ κρέας, λέγει
ιου: μπρέξ, ξέρεις ν' ἀγοραστής; λέγει, μέντη,
πτωχὸς ἀνθρώπος εἶμαι καὶ μὲ τὸ νὰ μην ἔγιο
γανα μὲ τὸ κακὸν ναῦρο δέκα δάπται τὰ ζήτω τὰ
παιδιά μου μὰς τε στην 'Αξιά μπορεῖ μὴ δυνα Θεοῦ νὰ μὲ ἀγο-
ράσσουν, λέγει δὲν πάγω στην 'Αξιά, λέγει τοι στην Πάρο, λέγει υπ-
ειν στην Πάρο, μόνο στην 'Αιγαϊον, 'Εγρηγόρης νοι πολλά, θεοὶ ἑπτή-
γανα στην 'Αιγαϊον καὶ ἔχονταν κάτια μὲ ἀγόρασσον ξένα κακοὶ θαρ-
ιοῦ νὰ τὸ ινυντας καὶ γυρεύναν νὰ πάσσουν καὶ μένα μὲ τοὺς πιντού-
λας μὲ τὸ ινυντας καὶ γυρεύναν νὰ πάσσουν καὶ μένα μὲ τοὺς πιντού-

προφτάσεις νά πραγματοποιήσει σχέδιά της, την συνέλαβαν μερικοί στρατιώταις και την ὠδήγησαν μπόδις στὸ Βασιλεῖον ἱακωβού Β'. για νὰ δώσῃ λόγο τῶν πράξεών της. Τὴν ἐποκή ἐκείνη, τοὺς Ἐποπταστάς καὶ τοὺς πατροκτόνους τοὺς δίκαζαν οἱ ίδιοι οἱ Βασιλεῖς.

‘Η Σέσιλ διαιρόλγησε μὲ θάρρος στὸν Βασιλέα. Κτι αὐτὴ εἰχε πυπολήσει τοὺς πύρους τοῦ κόμπητος τῶν Ὀρκάδων. Ἐξῆγησε ήπιως καὶ γιὰ ποιὸ λόγο εἰχε δρκιστὴ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν πυργοδεσπότη.

—Πρέπει ακόμα νὰ σᾶς πῶ. —Ξακολούθησε ἡ Σέσιλ ήτε τὴν έδιαι μάθαινα—ὅτι δὲν ήταν θησαυρὸς ἀν δὲν σκοτώωσα καὶ τὸν κόμματα μητὰ τὰ δίκαια μου τὰ χέρια... Καὶ τώρα που τὰ ξέσετε δλα. Μεγαλείστατε, μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐπιβάλετε τὴν τιμωρία που θέ-λετε!

Ο έασπιλεύς κατάλαβε τὴν ψυχολογική κατάστασί τῆς Σέοιλ. δικαιολόγησε ὅλες τις κακές πράξεις της—καὶ τὴ συγχώρεσε. Ἔπειδὴ διιστὸς δὲν μποροῦσε καὶ νὰ τὴν ἀφίσῃ ἐλεύθερη ὑστέρη

Από δύο είναι κανει, διέταξε νά την κλείσουν σ' έκα μοναστήρι..
Είκοσι όληληρος χρόνια έζησε η Σέλι με τ' ονόμα αδέλφης
Κυνενόδη, θαυμαζομένη διά δύονταν νια την πραστήρα του γα-
ρακτώριας της... Και δταν, τέλος, έκλεισε για πάντα τά ματά-
της, κανείς δεν θυμόταν διτι ή άγνωστη για την γυναίκα είχε κάποιες
εγκληματίσεις για νά έκδικηθη την δολοφονία του δανδρός που
ήταν πατέρας της.

σκύλος πάρονται καὶ μᾶς καὶ πέντε καλογέρους καὶ πέντε λαϊκούς καὶ τ' ἄσπρους καὶ ἀπὸ κεῖ μᾶς πάρονται μὲ τοὴ ξυνίες καὶ πάγη μας στὴ Σαντορίνη καὶ πάρονται καὶ ἀπὸ κεῖ.

Εις τόσο γάντα μήν πολύπλοκον έκάμαψε τρίατα πέντε μέρες μέσα στη γαλούτα, καθημερινών ζηνέων, ωλεστές, πεντανόνια καὶ δεν' μάζηδον παρὰ έκανε κουμάτια πατεμάτια τὸ ταγή μογυλαύριον ποὺ δὲν τὸ έτρωγε ό κριός και μιά τάσα νερό βρωματεύεν και ἄλλο τόσο τὸ βριδίν και νίκητα μέρα κουβαρηγασμένα από ταύτη στη φριγάδα ποι μάρχων και μητροφόρωσαν νά ξετίσσωσαν το ποδούσι μας μιά πιταγή και από κάποια μις λιμένας το σιδερό και κουπάτα δηγή ἀλλά τίτοτας ή ψειρες πού τοξεύουσαν μ' ἔνα κουμάτι ζηνό δταν πέλλει μάζ βγάλει στη γη για πον με φάγαντα ζωτανό. Μέσα στις τοξεις έδουδαμε πού μ' εἴπασε της ἄγιας Κυριακής την ημέρα μ' ἔβαλα πάλι κάμιο και δέρνει με και τις ειδές και δέν έπρωπεξε, ἀλλο παρά τη πρώτη φορή και της ἄγιας Μαρίνας την ημέρα μοι ζηνός ταύτην ταύτην πονητική Είπαν νά σοδ γράφω, ἀλλο 'ναι τα δυονή κανείς και ἀλλο νά 'ζογη, γιατί μά τα γηράνια ηθελα δυό τοξεις κούλες κχριτι, μά φραγκιστιανή νάρη ό Θεος και οι ἄγιοι ἐπαρκαλών, νο μοδη δύση ιμπονη και γειν νά έθιψες ον δέδα. Εποχόμενος έδω στηρ Τριτόνια ήσθε δη Μπαράκων της ΠΑλλάδωνας ον γινιός τοι Σοντάνας ο δέρφος και έγόρασε με και ταίριεν νο και δύνει μον ουδα και ἀλλάζω και κάνει μον και ἀλλη μια φρεσοτά φορτικαι και έχει με καπάλι νά φάγω, νά πιμ, την άνατάνη μοι, ποι δε μον λειτει ἀλλο, μόνο ο στειρεμός σοι και παρηγοραμα καθημερινώς, σιντροφορίες πολλές νίκητα μέρδα πον να την πληρώσων ό Θεος, πού νά κερδη ο Θεός τη μέρες μοι να τού τις δίνει ρόδρονς και δην είμαι γάδειος να τού την ανταπείσμων ό Θεος να τού την ανταπείσμων παρακαλώ σε καίσε λειτουργών στην Μητρόπολι στην Κατελέλα, στο σκαπανετένο και πέτσ των πατέρων νά παρασκατών το Θεό για τη λεπτεριά μοι, στη Θεοσεκτήσαν στην Αγία Κυριακή, στην Αγία Επόνη, στην 'Αγιο Φερώνιο στά Ζηνόβια, στην 'Αγιον-

ασα σου, Κύριε, δηλ. το δικό μου, μέτα παραπολῶ σε Θεέ μου λεησμονή, δηλ. δικαιοσύνη. Δὲν μπωρώ να συδή γράψων τά βάσανα ποὺ ήρεσανται καὶ δυον περού, γιατί αν δηλ. να θέλλωνται ωλελάνη
καὶ η γῆ χαροῦ, δὲν ξέσων να συδή τά γράψων. Δέξαι σοι ὁ Θεός, παρα-
καλῶ σου, γιατί το Θεό, μέτι πικράνεσσαν, μόνο έχει τά δάρων σου στὸ Θεό
καὶ δέσπους τον ποὺ ήρθεσσον νά υε παιδεψην. Ή τρονιάσαι στὶς υε-
γάλες κρείες άξεισε, άνεμαζοδες τό νοῦ σου, γιατί ένας άφροδιτημένος
χρειάζεται γιατρό καὶ γιατρού καὶ έγω δ κακοφεύκος σκλάβος βοή-
θεία καὶ φίλων, Εἴτε κάμε, για το Θεό, βοηθεία, βοηθεία, δηλ. πλάσια-
τα. Βάλε δη τοι' δη ξέσων διαμάντι, δαύτελι, γιοφάτα καὶ δηλ. πλά-
τοδιάμα ποὺ νά θέλησαι ποὺ νά μαζώνεις δύστρα καὶ μήντρες καὶ τοι σι-
νιδο Τελένε Μπαττή νά αλληση τοη..... για τά δύστρα, νά τοη
δύστρα ή νά πουείστη έκεντος νά γροθη έκεινη καὶ δη πώς τελικες νά
λεγεταισσον γάρθιο

Ἐτενὶ τούτῳ ταῦτα καὶ ἐπιστέλλονται ταῖς πόλεσι τοῖς οὐρανοῖς. Εἰσιν δὲ ταῦτα τὰ πάντα τοῖς θεοῖς τοῖς μόνοις, τὰ γάρ τοι οὐδεὶς οὐδεποτέ μετατίθεται. Καὶ τοῦτο μόνον τὸν θεόν τον οὐδεποτέ τοις θεοῖς τοῖς μόνοις παρασχετεῖ τὸ Θεόν για λόγου μου. Μῶνος τοὺς πατέρες καὶ ξέγνωτούς τὸν ἀφέντη τὸν πρότερον τοῖς Πατέροις, τοῖς Κατονταῖς καὶ Γενεσίτες σπῆν διποίνη τις παρασχαλίς ἔχον τὰ θάρσον μου. Μῶνος τούς φέλοντα, τὴν θυγατέρα σου τὴ Μαρία, τὸν ἀδερφό μου, ἀγάπα τ' ἡσπανά ποιοῦχεις στὰ κέρμα σου, τὴ φτωχή τὴ Βασιλικὴ καὶ τὴ Φλορεντία καὶ τὶς παραπονής, γιατὶ ἔχουν πολλὲς παραπόνεσται τὰ μάτια μου καὶ τρέχουν αὖτις τὸν καταπιεῖ καὶ δὲν μισθος νέο τὸ σκολίσιο, ή σαρδίδια μου διπτεῖ καὶ βράζει σπάνι χάρχωμα, μια δέσσα σοι ὅ